

steren eventuelt vilde støtte et saadant privat Initiativ. Dertil skal jeg svare, at der skulde intet være mig kærere, end hvis et privat Firma i Aarhus eller andre Steder her i Landet vilde tage en saadan Industri op. Det vilde jo allerede faa en betydelig Støtte derigennem, at det var sikkert paa at faa Arbejdet med samtlige de Lokomotiver, som Staten har Brug for, og det vilde jo endvidere ogsaa være saa nogenlunde trygt for, at det vilde faa Arbejde for Privatbanerne, altsaa ogsaa komme til at lave de Lokomotiver, som Privatbanerne havde Brug for. Det vilde være en ikke ringe Betyggelse. Og dette Forhold kunde maaske give adskillige Industrier Mod paa at gøre et Forsøg i saa Henseende. Jeg nævner dette, fordi vi jo med Hensyn til den Slags Industrier have et noget beslægtet Fortilfælde, nemlig Fabrikken „Scandia“ i Randers, som gennem mange Aar har lavet rullende Materiel til Statsbanerne og nydt den Betyggelse, at den altid har været sikker paa at faa det Arbejde, som Statsbanerne skulde have udført i saa Henseende. Det ærede Medlem mente, at det vilde betyde saare meget med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet, idet han udtalte, at 5,000 Arbejdere, hvis jeg ikke hørte fejl (Samuelson: 5,000 Individer) 5,000 Individer vilde blive beskæftigede ved denne Industri. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at dette Tal er rigtigt, det er vist noget for højt, og det Tal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forleden Dag kom til, var jo meget, meget lavere. Men det skal jeg i øvrigt ikke opholde mig ved, der er jo ikke Tvivl om, at en Del Arbejdere vil faa Beskæftigelse ved en saadan Industri, hvis den bliver tagen op, og det vil selvfølgelig være en Fordel.

Det ærede Medlem fremsatte dernæst nogle Udtalelser angaaende Statsbanernes Pensionslov og spurgte, om Ministeren vilde revidere den. Det ærede Medlem nævnede i den Anledning nogle Forhold angaaende Pensionerne, som han ansaa for at være mindre heldige. Det er nu altid saaledes, at naar man gaar over fra et gammelt til et nyt Lønssystem, der medfører en ny Deling af Lønklasserne, kan der i en Overgangsperiode for nogle Tjenestemænds Vedkommende fremkomme Forhold, der paa en uheldig Maade influere paa deres Anciennetets- og Pensionsforhold. Og jeg skal indrømme det ærede Medlem, at det har ogsaa været Tilfældet, men samtidig maa jeg minde om, at Tjenestemændene i sin store Almindelighed have været overmaade

tilfredse med den Lønforbedring, de fik, hvilket heller ikke er saa underligt. Men med Hensyn til de paaankede Forhold ved det ærede Medlem sikkert nok, at det er Finansministeriet, der træffer Afgørelsen angaaende disse Forhold. I øvrigt tror jeg, at hvis jeg paa dette Tidspunkt vilde fremsætte Forslag om en Revision af Pensionsloven, saa vilde jeg ikke gøre Tjenestemændene nogen Tjeneste dermed, og jeg agter derfor ikke at gøre det.

Det ærede Medlem omtalte dernæst et andet Spørgsmaal, idet han spurgte mig, hvorvidt den Bevilling, som er givet til de nye Værksteder i Aarhus, ogsaa indeholder Beløb til Bygning af en ny Kedelsmedie. Jeg skal desangaaende oplyse, at det ikke er Tilfældet, idet Kedelsmedien i Aarhus er forsynet med alle moderne Foranstaltninger, saaledes at den hidtil, ganske vist med Anvendelse af baade Nat- og Dagarbejde, har kunnet overkomme saavel Arbejdet ved Lokomotiverne i Jylland og Fyn som ogsaa en stor Del af Arbejdet for Central-Værkstedet i København. Men da dette nu ved Nyanlæg er bragt i Stand til selv at udføre de større Kedelsmediearbejder, vil det jo aflaste Kedelsmedieværkstedet i Aarhus meget betydeligt, og derfor er man ved Projektningen af Værkstedsudvidelsen i Aarhus gaaet ud fra, at den nuværende Kedelsmedie kunde være tilstrækkelig indtil videre; dels fordi Arbejderne for Sjælland og Falster bortfalde, og dels fordi Pladsforholdene foreløbig blive saa rigelige i det nye Kedelsmedieværksted i København, at man i dette kan udføre Rørveksling og andre mindre Kedelsmediearbejder, og derved aflastes, som sagt, Kedelsmedien i Aarhus meget betydeligt.

Endnu er der et Spørgsmaal, som det ærede Medlem drog frem i Aftes, og som jeg ogsaa gerne vil besvare med det samme. Det er Spørgsmaalet angaaende Værkstedsarbejderne. Det ærede Medlem oplyste, at der mellem Jernindustrien og Dansk Jernarbejderforbund er opnaaet en Overenskomst, som skulde træde i Kraft den 1. Februar, var det vist, angaaende Time-lønnen. Denne var bleven forhøjet, saaledes at den Timeløn, som man nu vilde yde paa private Værksteder, var 4 Øre højere end den, som bliver ydet paa Statens Værksteder, og dette Forhold mente det ærede Medlem burde ændres. Men nu er Forholdet jo det, at til Trods for, at det altsaa ser ud til, at der i en nær Fremtid kan blive en lille Smule Forskel i Time-lønnen, ere dog Arbejderne paa Statens